

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1677/06
11.01.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom suda Ljiljanom Jevtić, zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca Preduzeća "AA", koga zastupa advokat AB, protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprave carina, Komisije za žalbe Uprave carina 01/11 broj U/II-1654 od 16.12.2005. godine, u predmetu carine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 11.01.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije - Uprave carina, Komisije za žalbe Uprave carina 01/11 broj U/II-1654 od 16.12.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Carinarnice Beograd broj U/I-802-8/04 od 20.05.2005. godine. Navedenim prvostepenim rešenjem, koje je doneto na osnovu člana 132. st. 6. Carinskog zakona («Službeni list SRJ» br.45/92...7/03), a u izvršenju rešenja Komisije za žalbe Uprave carina 01/11 broj U/II-1554 od 18.02.2004. godine, ispravljani su podaci u JCI J1 broj 6718 od 02.04.2003. godine CI Luka Beograd, na način označen u dispozitivu tog rešenja, a tužilac obavezan da plati iznos od 69.709,00 dinara, na ime manje plaćene carine za robu uvezenu po predmetnoj JCI.

Tužilac je u tužbi osporio zakonitost rešenja tuženog organa. U tužbi navodi da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno, pogrešno primenjeno materijalno pravo kao i povređena pravila postupka. Istakao je da su carinski organi za deo uvezenih proizvoda izvršili pogrešno svrstavanje po carinskoj tarifi, s obzirom da se radi o dijetetskim proizvodima - pomoćnim lekovitim sredstvima, kako to proizlazi iz mišljenja Uprave carina o svrstavanju robe po carinskoj tarifi od 22.12.2004. godine i 10.1.2005. godine koji su dostavljeni tužiocu, zbog čega smatra da je sporna roba pravilno svrstana po carinskoj tarifi prilikom prijavljivanja. Predložio je da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da se tužba odbije.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja u smislu odredbe čl.39.st.1. Zakona o upravnim sporovima („Sl.list“ SRJ 46/96), ocenom navoda iznetih u tužbi, odgovoru na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Naime, iz obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je pravilno prvostepenim rešenjem ispravljena JCI-J1 broj: 6718 od 02.04.2003.godine CI Luka Beograd, tako da podaci u istoj glase na način označen u dispozitivu tog rešenja, na osnovu kojih podataka je i utvrđena obaveza tužioca da plati na ime carine iznos od 69.709,00 dinara.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije nalazi da su u postupku donošenja prvostepenog rešenja povređena pravila postupanja, koja su od uticaja na rešenje ove upravne stvari, jer dispozitiv tog rešenja nije sačinjen u skladu sa zakonom. Ovo sa razloga, što iz obrazloženja osporenog, odnosno prvostepenog rešenja proizlazi da se ona zasnivaju na činjeničnom stanju zbog kojeg je trebalo izvršiti izmenu podataka u jedinstvenoj carinskoj ispravi, kao upravnom aktu, i to kroz dispozitiv rešenja.

Prema odredbi člana 198. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku dispozitivom rešenja se rešava o predmetu postupka u celini i o svim zahtevima stranaka o kojima u toku postupka nije posebno rešeno, pa se radi o meritornom rešavanju u upravnom postupku u formi rešenja. Ispravka grešaka u rešenju u smislu odredbe člana 209. navedenog Zakona vrši u formi posebnog zaključka.

U ovoj carinskoj stvari je prvostepenim rešenjem izvršena ispravka JCI-J1 broj: 6718 od 02.04.2003.godine CI Luka Beograd, na osnovu člana 132. st.6. Carinskog zakona («Službeni list SRJ» br.45/92...7/03), i čl.400. Carinskog zakona («Službeni glasnik RS» br.7/03), a iz sadržine tog rešenja proizlazi da se ne radi o ispravci rešenja koja se vrši u formi zaključka, već o izmeni jedinstvene carinske isprave u meritumu, pa je dispozitiv prvostepenog rešenja tako trebao i da glasi.

Kako osporenim rešenjem po žalbi tužioca nisu otklonjene navedene povrede pravila postupanja, Vrhovni sud Srbije nalazi da je ovim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, pa je u ponovnom postupku potrebno otkloniti nedostatke na koje je ukazano ovom presudom.

Zbog toga je Vrhovni sud Srbije, na osnovu člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim

sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude s tim što su primedbe suda obavezne za tuženi organ, na osnovu člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 11.01.2008. godine, U.1677/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Ljiljana Jevtić, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK